



Братя Грим

Кристалната топка

Имало в старо време една магьосница с трима сина, които много се обичали. Но старичката не им се доверявала и мислела, че се стремят да откраднат силата ѝ. Ето защо превърнала големия в орел и го пратила да обитава една скалиста планина. Виждали го от време на време да се вие в широки кръгове ту високо, ту ниско из простора. Втория превърнала в кит и го пратила да живее в дълбокото море. Виждали го от време на време да изхвърля към небето огромна водна струя. Двамата възвръщали човешкия си образ само за по два часа всеки ден.

Най-малкият син много се безпокоял, че майката ще превърне и него в някакъв свиреп звяр, в мечка или вълк, затова тайно побягнал. Той бил слушал, че в двореца на златното слънце седи затворена една омагьосана царкиня и чака някой да я избави. Но всеки, който дръзвал да стори това, залагал на карта живота си: вече двадесет и трима момци умрели от окаяна смърт. Оставало да опита щастието си само още един и след него никой вече.

И тъй като сърцето на момъка не знаело що е страх, той решил да навести двореца на златното слънце.

Бродил дълго време и не могъл да го намери. Накрая попаднал в една голяма гора и не знаел откъде да излезе. Но ето че съгледал в далечината двама великани, които му замахали с ръце, и като дошъл при тях, рекли му:

– Караме се за една шапка, и понеже сме равни по сила, никой не може да надвие другия. Малките човеци са по-умни от нас, затова оставаме на тебе да решиш.

– Как можете да се карате за такава вехта шапка? – попитал ги момъкът.

– Ти не знаеш какво свойство има тази шапка. Тя е чудотворна: който я сложи на главата си, може мигом да се намери, където пожелае.

– Дайте шапката у мене – рекъл момъкът. – Аз ще извървя малко път и ще ви повикам, вие двамата ще се надбягвате и който стигне пръв при мене, ще вземе шапката.

Сложил той шапката на главата и продължил пътя си, но мислел само за царкинята, та забравил великаните и все вървял и вървял. По едно време въздъхнал дълбоко и рекъл:

– Ох, да стигна веднъж в двореца на златното слънце!

И щом тези думи се отронили от устните му, той се намерил на високата планина пред портата на двореца.

Влязъл вътре, минал през всички стаи и в последната открил царската дъщеря. Но колко се изплашил, като я погледнал! Лицето ѝ било

пепелявосиво и набръчкано, очите ѝ били мътни, а косите червени.

– Ти ли си царкинята, чиято хубост славят всички? – викнал той.

– Ах – отвърнала тя, – не този е моят образ, но людски очи могат да ме видят само в тая грозота. А за да узнаеш как изглеждам, погледни в това огледало. Него никой не може да заблуди, то ще покаже моя образ такъв, какъвто е в действителност.

Тя му подаде огледалото и той видял в него отражение на най-хубавата девойка, каквато е имало на света, и видял как от скръб по страните ѝ се ронели сълзи. И рекъл:

– Как бих могъл да те избавя? Аз не се плаша от никаква опасност.

Тя рекла:

– Който завладее кристалната топка и я дигне пред очите на магьосника, ще сломи силата му и аз ще възвърна истинския си образ. Но, ах – добавила тя, – не един вече намери смъртта си заради мене! Много ми е жал и за тебе, момко, защото и ти се излагаш на големи опасности.

– Нищо не може да ме спре – рекъл той, – кажи ми само какво трябва да направя.

– Ще узнаеш всичко – рекла царкинята. – Като слезеш от планината, на която се издига този дворец, ще видиш долу един извор, до който е застанал див бик. Трябва да влезеш в бой с него. Ако успееш да го убиеш, от него ще излети една огнена птица, която носи в утробата си нажежено яйце, а в яйцето на мястото на жълтъка се намира кристалната топка. Птицата няма да пусне яйцето, докато не бъде заставена да стори това. Но ако яйцето падне на земята, то ще се запали и ще опожари всичко наоколо, самото яйце ще се стопи, а заедно с него и кристалната топка и целият твой труд ще е напусто.

Слязъл момъкът при извора, и бикът изфучал и ревнол насреща му. След дълга борба момъкът забил меч си в туловището му и бикът грохнал на земята. В същия миг от него се дигнала огнена птица и поискала да отлети, но орелът, братът на момъка, се виел между облаците. Той се спуснал след нея, подгонил я към морето и я блъснал с клюна си. Като се видяла в такава опасност, птицата пуснала яйцето.

Но то не паднало в морето, а върху една рибарска колиба на брега, която веднага почнала да дими и можела всеки миг да пламне. Тогава в морето се дигнали огромни вълни, разлели се върху колибата и потушили огъня. Бил доплувал другият брат, китът, и надигнал водата.

След като пожарът бил угасен, момъкът подирил яйцето и за щастие го намерил. То още не било се стопило, а от студената вода черупката му се била напукала, та момъкът можал да извади кристалната топка

непокътната.

Когато момъкът отишъл при магьосника и му я показал, магьосникът рекъл:

– Моята сила е сломена и от днес нататък ти ще бъдеш цар в двореца на златното слънце. С тая топка ще можеш да върнеш човешкия образ и на братята си.

Тогава момъкът се завтекъл към царкинята и като влязъл в стаята ѝ, заварил я в пълния блясък на хубостта ѝ и двамата, препълнени от радост, разменили пръстените си.

КРАЙ

Brüder Grimm  
Die Kristallkugel

Източник: <http://bezmonitor.com>

Сканиране и разпознаване: Виктор, 2003

Публикация: Най-хубавите приказки на Братя Грим, издателство „Отечество“, София,  
1996

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/2289>]